

Bryssel den XXX
[...] (2021) XXX draft

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

**om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens
funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring**

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring

1. INLEDNING

1. Exportsubventioner kan försämra konkurrensen på marknaden bland potentiella konkurrerande leverantörer av varor och tjänster. Detta är skälet till att kommissionen, som väktare av konkurrensen enligt fördraget, alltid kraftfullt har fördömt exportstöd för handeln inom unionen och för export till länder utanför unionen. Syftet med detta meddelande är att förtydliga kommissionens bedömning av medlemsstaternas stöd för exportkreditförsäkring enligt unionens regler om statligt stöd.
2. Kommissionen har använt sina befogenheter att reglera statligt stöd på området kortfristig exportkreditförsäkring för att åtgärda faktisk eller potentiell snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, inte bara mellan exportörer i olika medlemsstater (i handeln inom och utanför unionen) utan också mellan exportkreditförsäkringsföretag som är verksamma inom unionen. År 1997 fastställde kommissionen principerna för statligt ingripande i sitt meddelande till medlemsstaterna i enlighet med artikel 93.1 i EG-fördraget avseende tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget på kortfristig exportkreditförsäkring¹ (*1997 års meddelande*). 1997 års meddelande var avsett att tillämpas under en period av fem år från och med den 1 januari 1998. Det ändrades och dess tillämpningsperiod förlängdes 2001², 2004³, 2005⁴ och 2010⁵. Det gällde till och med den 31 december 2012.
3. Erfarenheterna från tillämpningen av 1997 års meddelande, särskilt under finanskrisen 2009–2011, visade att kommissionens politik på detta område behövdes över. Kommissionen antog därför ett nytt meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring⁶ (*2012 års meddelande*). 2012 års meddelande var i princip avsett att tillämpas från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2018⁷. Bilagan till 2012 års meddelande har därefter ändrats flera gånger⁸, och dess tillämpningsperiod har förlängts 2018⁹ och 2020¹⁰. Det gäller nu till och med den 31 december 2021.

¹ EGT C 281, 17.9.1997, s. 4.

² EGT C 217, 2.8.2001, s. 2.

³ EUT C 307, 11.12.2004, s. 12.

⁴ EUT C 325, 22.12.2005, s. 22.

⁵ EUT C 329, 7.12.2010, s. 6.

⁶ EUT C 392, 19.12.2012, s. 1.

⁷ Punkt 18 a och avsnitt 5.2 i 2012 års meddelande skulle tillämpas från och med dagen för dess antagande.

⁸ EUT C 398, 22.12.2012, s. 6, EUT C 372, 19.12.2013, s. 1, EUT C 28, 28.1.2015, s. 1, EUT C 215, 1.7.2015, s. 1, EUT C 244, 5.7.2016, s. 1, EUT C 206, 30.6.2017, s. 1, EUT C 225, 28.6.2018, s. 1, EUT C 457, 19.12.2018, s. 9, EUT C 401, 27.11.2019, s. 3, EUT C 101I, 28.3.2020, s. 1, EUT C 340I, 13.10.2020, s. 1, EUT C 34, 1.2.2021, s. 6.

⁹ EUT C 457, 19.12.2018, s. 9.

¹⁰ EUT C 224, 8.7.2020, s. 2.

4. År 2019 inledde kommissionen en utvärdering av 2012 års meddelande som en del av *kontrollen av ändamålsenligheten av paketet för modernisering av det statliga stödet, riktlinjerna för järnvägar och kortfristig exportkreditförsäkring*¹¹. Resultaten av utvärderingen visade att reglerna i princip fungerar väl, men att det behövs några små förbättringar för att spegla marknadsutvecklingen. Därför innehåller detta meddelande endast ett fåtal tekniska justeringar, medan principerna i 2012 års meddelande bibehålls.
5. De regler som fastställs i detta meddelande ska bidra till att säkerställa att det statliga stödet inte snedvrider konkurrensen mellan privata och offentliga – eller offentligt understödda – exportkreditförsäkringsföretag. Reglerna ska också bidra till att skapa jämbördiga konkurrensvillkor mellan exportörerna.
6. Detta meddelande ska ge medlemsstaterna en mer detaljerad vägledning om vilka principer kommissionen avser att lägga till grund för sin tolkning av artiklarna 107 och 108 i fördraget och deras tillämpning på kortfristig exportkreditförsäkring. Det bör göra kommissionens politik på detta område så klar och tydlig som möjligt och säkerställa förutsägbarhet och likabehandling. Därför innehåller det en uppsättning villkor som måste vara uppfyllda när statliga försäkringsgivare vill delta på marknaden för kortfristig exportkreditförsäkring för marknadsmässiga risker.
7. Risker som i princip inte är marknadsmässiga risker ligger utanför detta meddelandes tillämpningsområde.
8. I avsnitt 2 beskrivs tillämpningsområdet för detta meddelande och anges de definitioner som används i det. I avsnitt 3 behandlas tillämpningen av artikel 107.1 i fördraget och det allmänna förbudet mot statligt stöd för exportkreditförsäkring av marknadsmässiga risker. Slutligen föreskrivs i avsnitt 4 vissa undantag från omfattningen av marknadsmässiga risker och specificeras på vilka villkor statligt stöd för försäkring av risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga kan vara förenligt med den inre marknaden.

2. MEDDELANDETS TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

2.1. Tillämpningsområde

9. Kommissionen kommer att tillämpa de principer som anges i detta meddelande endast på exportkreditförsäkring med en riskperiod på under två år. Alla andra exportfinansieringsinstrument undantas från tillämpningsområdet för detta meddelande.

2.2. Definitioner

10. I detta meddelande gäller följande definitioner:
 - a) *exportkreditförsäkring*: en försäkringsprodukt genom vilken försäkringsgivaren ger försäkring mot kommersiella och/eller politiska risker i samband med betalningsskyldigheterna vid en exporttransaktion.
 - b) *privat kreditförsäkringsgivare*: ett företag eller annan organisation än en statlig försäkringsgivare som tillhandahåller exportkreditförsäkring.

¹¹ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar – *Fitness check of the 2012 State aid modernisation package, railways guidelines and short-term export credit insurance*, 30.10.2020, SWD(2020) 257 final.

- c) *statlig försäkringsgivare*: ett företag eller annan organisation som tillhandahåller exportkreditförsäkring med stöd av eller på uppdrag av en medlemsstat, eller en medlemsstat som tillhandahåller exportkreditförsäkring.
- d) *marknadsmässiga risker*: kommersiella och politiska risker med en maximal riskperiod på under två år vilka omfattar offentliga och icke-offentliga köpare i de länder som förtecknas i bilagan; alla andra risker anses vara icke-marknadsmässiga vid tillämpningen av detta meddelande.
- e) *kommersiella risker*: särskilt följande risker:
 - i) En köpares godtyckliga avvisande av ett avtal, det vill säga varje godtyckligt beslut av en icke-statlig köpare att utan giltigt skäl avbryta eller säga upp avtalet.
 - ii) En icke-offentlig köpares godtyckliga vägran att ta emot de varor som omfattas av ett avtal utan giltigt skäl.
 - iii) Insolvens för en icke-statlig köpare och dess garantigivare.
 - iv) Långvarigt försenade betalningar, det vill säga utebliven betalning av en icke-statlig köpare och av dess garantigivare för en skuld som följer av ett avtal.
- f) *politiska risker*: särskilt följande risker:
 - i) Risken för att en statlig köpare eller ett land hindrar slutförandet av en transaktion eller inte betalar i tid.
 - ii) En risk som ligger utanför en enskild köpares räckvidd eller ansvar.
 - iii) Risken för att ett land inte överför till det land där försäkringen tagits ut de medel som betalats av köpare med hemvist i det landet.
 - iv) Risken för att ett fall av force majeure inträffar utanför försäkringsgivarens land, vilket kan omfatta krigsliknande händelser, i den mån dess inverkan inte är försäkrad på annat sätt.
- g) *riskperiod*: tillverkningsperiod plus kreditperiod.
- h) *tillverkningsperiod*: perioden mellan dagen för ordern och leveransen av varorna eller tjänsterna.
- i) *kreditperiod*: den tidsperiod som köparen får för betalning av levererade varor och tjänster inom ramen för en exportkredittransaktion.
- j) *enstaka risktäckning*: täckning av all försäljning till en köpare eller av ett enda avtal med en köpare.
- k) *återförsäkring*: försäkring som köps av en försäkringsgivare från en annan försäkringsgivare i syfte att hantera risk genom att sänka sin egen risk.
- l) *samförsäkring*: den procentuella andel av varje försäkrad förlust som inte ersätts av försäkringsgivaren utan av en annan försäkringsgivare.
- m) *kvotåterförsäkring*: återförsäkring som kräver att försäkringsgivaren överför och återförsäkringsgivaren godtar en viss procentandel av varje risk inom ett specifikt affärsområde som tecknas av försäkringsgivaren.
- n) *tilläggsförsäkring*: ytterligare täckning över en kreditlimit som fastställts av en annan försäkringsgivare.

- o) *omsättningsbaserad försäkring (whole turnover policy)*: ett annat försäkringsavtal än enstaka risktäckning, det vill säga ett kreditförsäkringsavtal som omfattar all, eller merparten av, den försäkrades kreditförsäljning samt fordringar från försäljning till flera köpare.

3. TILLÄMPNING AV ARTIKEL 107.1 I FÖRDRAGET

3.1. Allmänna principer

- 11. Enligt artikel 107.1 i fördraget är ”stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna”.
- 12. Om statliga försäkringsgivare tillhandahåller exportkreditförsäkring är det fråga om statliga medel. Statlig inblandning kan ge försäkringsgivare eller exportörer en selektiv fördel och därigenom snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna. Principerna i avsnitten 3.2 och 3.3 och avsnitt 4 är utformade för att ge vägledning för hur sådana åtgärder kommer att bedömas enligt reglerna om statligt stöd.

3.2. Stöd för försäkringsgivare

- 13. Om statliga försäkringsgivare har vissa fördelar jämfört med privata kreditförsäkringsgivare kan det vara fråga om statligt stöd. Fördelarna kan ha olika former och kan till exempel omfatta följande:
 - a) Statliga garantier för lån och förluster.
 - b) Undantag från kravet att upprätta tillräckliga reserver och övriga krav som följer av att exportkreditförsäkring för statens räkning eller med statlig garanti inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG¹².
 - c) Nedsättning av eller befrielse från de skatter som normalt betalas (t.ex. bolagsskatt och skatter på försäkringspremier).
 - d) Beviljande av stöd eller kapitaltillskott från staten eller andra former av finansiering som inte är förenliga med den marknadsekonomiska investerarprincipen.
 - e) Statens tillhandahållande av tjänster in natura, såsom tillgång till och användning av statlig infrastruktur, anläggningar eller konfidentiella uppgifter, på villkor som inte motsvarar marknadsvärdet.
 - f) Direkt återförsäkring av staten eller direkt statlig återförsäkringsgaranti på villkor som är mer gynnsamma än dem som marknaden för privat återförsäkring erbjuder, vilket antingen leder till att försäkringsskyddet prissätts för lågt eller till att det artificiellt skapas en kapacitet som inte skulle uppstå på den privata marknaden.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

3.3. Förbud mot statligt stöd till exportkrediter

14. De fördelar för statliga försäkringsgivare med avseende på marknadsmässiga risker som räknas upp i punkt 13 påverkar handeln inom unionen med kreditförsäkringstjänster. De leder till skillnader i det försäkringsskydd som finns tillgängligt för marknadsmässiga risker i olika medlemsstater. Detta snedvrider konkurrensen mellan försäkringsgivare i olika medlemsstater och har sekundära effekter på handeln inom unionen oavsett om exporten sker inom unionen eller utanför unionen¹³. Det är nödvändigt att fastställa på vilka villkor statliga försäkringsgivare kan fungera om de har sådana fördelar jämfört med privata kreditförsäkringsgivare, för att se till att de inte gynnas av statligt stöd. För att utesluta stöd i sådana fall bör statliga försäkringsgivare inte kunna försäkra marknadsmässiga risker.
15. Fördelar för statliga försäkringsgivare överförs ibland också till exportörer, åtminstone delvis. Sådana fördelar kan snedvrider konkurrensen och handeln och utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Om de villkor för tillhandahållande av exportkreditförsäkring för marknadsmässiga risker som anges i avsnitt 4.3 i detta meddelande är uppfyllda anser kommissionen dock att ingen otillbörlig fördel har överförts till exportörer.

4. VILLKOR FÖR ATT BEVILJA EXPORTKREDITFÖRSÄKRING FÖR RISKER SOM TILLFÄLLIGT INTE ÄR MARKNADSMÄSSIGA

4.1. Allmänna principer

16. Som anges i punkt 14 får statliga försäkringsgivare inte försäkra marknadsmässiga risker om de har någon fördel jämfört med privata kreditförsäkringsgivare, såsom beskrivs i punkt 13. Om statliga försäkringsgivare och deras dotterbolag vill försäkra marknadsmässiga risker måste det säkerställas att de inte därigenom direkt eller indirekt gynnas av statligt stöd. I detta syfte måste de ha ett visst belopp i egna medel (en solvensmarginal, inbegripet en garantifond) och försäkringstekniska avsättningar (en utjämningsreserv) och ha erhållit det tillstånd som krävs i enlighet med direktiv 2009/138/EG. De måste också redovisa administrativ bokföring och försäkringen av marknadsmässiga risker och icke-marknadsmässiga risker med stöd av eller på uppdrag av staten separat, för att visa att de inte får statligt stöd för sin försäkring av marknadsmässiga risker. Redovisningen av verksamhet som försäkras för försäkringsgivarens egen räkning ska överensstämma med rådets direktiv 91/674/EG¹⁴.
17. Medlemsstater som tillhandahåller återförsäkringsskydd till ett exportkreditförsäkringsföretag genom att delta eller engagera sig i avtal om återförsäkring inom den privata sektorn som omfattar marknadsmässiga och icke-marknadsmässiga risker, måste kunna visa att systemet inte inbegriper statligt stöd av det slag som avses i punkt 13 f.

¹³ I sin dom i mål C-142/87, Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission, har domstolen slagit fast att inte bara stöd till export inom unionen utan även stöd till export utanför unionen kan påverka konkurrensen och handeln inom unionen. Båda typerna av verksamhet försäkras av exportkreditförsäkringsföretag och därför kan stöd till båda påverka konkurrensen och handeln inom unionen.

¹⁴ Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7).

18. Statliga försäkringsgivare kan tillhandahålla exportkreditförsäkring för risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga, på de villkor som anges i avsnitt 4 i detta meddelande.

4.2. Undantag från omfattningen av marknadsmässiga risker: risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga

19. Utan hinder av definitionen av marknadsmässiga risker anses vissa kommersiella och politiska risker för köpare som är etablerade i de länder som förtecknas i bilagan vara risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga i följande fall:

- a) När kommissionen beslutar att tillfälligt ta bort ett eller flera länder från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker i bilagan, såsom beskrivs i avsnitt 5.2, eftersom den privata försäkringsmarknadens kapacitet inte är tillräcklig för att täcka alla ekonomiskt motiverade risker i det eller de berörda länderna.
- b) När kommissionen efter att ha mottagit en anmälan från en medlemsstat enligt avsnitt 5.3 i detta meddelande beslutar att de risker som små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG¹⁵, med en total exportomsättning på högst 2,5 miljoner EUR, är utsatta för tillfälligt inte är marknadsmässiga för exportörer i den anmälande medlemsstaten.
- c) När kommissionen efter att ha mottagit en anmälan från en medlemsstat enligt avsnitt 5.3 i detta meddelande beslutar att enstaka risktäckning med en riskperiod på minst 181 dagar men mindre än två år tillfälligt inte är marknadsmässig för exportörer i den anmälande medlemsstaten.
- d) När kommissionen efter att ha mottagit en anmälan från en medlemsstat enligt avsnitt 5.4 i detta meddelande beslutar att vissa risker på grund av brist på exportkreditförsäkring tillfälligt inte är marknadsmässiga för exportörer i den anmälande medlemsstaten.

20. För att minimera snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden kan risker som tillfälligt inte anses vara marknadsmässiga enligt punkt 19 täckas av statliga försäkringsgivare, förutsatt att de uppfyller villkoren i avsnitt 4.3.

4.3. Villkor för att erbjuda täckning för risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga

4.3.1. Täckningens kvalitet

21. Den täckning som erbjuds av statliga försäkringsgivare måste vara av en kvalitet som överensstämmer med marknadens normer. Endast ekonomiskt motiverade risker, det vill säga risker som är acceptabla på grundval av sunda principer för försäkringsverksamhet, kan täckas. Risktäckningen får högst uppgå till 95 % för kommersiella och politiska risker och karenstiden för skadereglering måste vara minst 90 dagar.

4.3.2. Principer för försäkringsverksamhet

22. Sunda principer för försäkringsverksamhet måste alltid tillämpas vid bedömningen av risker. Följaktligen får inte risken i samband med ekonomiskt osunda

¹⁵ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

transaktioner berättiga till täckning i offentligt understödda ordningar. När det gäller sådana principer måste kriterierna för riskacceptans vara tydliga. Om en affärsförbindelse redan finns måste exportörerna ha en positiv erfarenhet av handeln eller betalningsförhållandena eller båda. Köparna måste vara utan tidigare skaderegleringskrav, risken för betalningsinställelse från köparna måste vara godtagbar, och deras interna eller externa finansiella bedömningar måste också vara godtagbara.

4.3.3. *Lämplig prissättning*

23. Bärandet av risk i ett exportkreditförsäkringsavtal måste ersättas genom en lämplig premie. För att minimera utträngningen av privata kreditförsäkringsgivare måste genomsnittliga premier i statligt understödda ordningar ligga högre än de genomsnittliga premier som tas ut av privata kreditförsäkringsgivare för liknande risker. Genom detta krav säkerställs en utfasning av statliga ingripanden, eftersom den högre premie som tas ut kommer att säkerställa att exportörerna återvänder till privata kreditförsäkringsgivare så snart marknadsvillkoren tillåter det och risken blir marknadsmässig igen.
24. Prissättningen anses vara lämplig om den lägsta årliga riskpremie¹⁶ (säkerhetsavgift) för köparens relevanta riskkategori¹⁷ som anges i följande tabell tas ut. Säkerhetsavgiften gäller om inte medlemsstaterna lämnar bevis på att dessa premiesatser är otillräckliga för en viss risk. För en omsättningsbaserad försäkring måste riskkategorin motsvara den genomsnittliga risken för de köpare som täcks av försäkringen.

¹⁶ För varje relevant riskkategori fastställdes intervallet för säkerhetsavgiften på grundval av räntespridningen på ettåriga creditswappar (CDS), baserat på en sammansatt bedömning av kreditvärdighet inbegripet en bedömning av samtliga tre stora kreditvärderingsinstitut (Standard & Poor's, Moody's och Fitch), för åren 2007–2011, under antagandet att den genomsnittliga återvinningsgraden för kortfristig exportkreditförsäkring är 40 %. Intervallen gjordes senare förlöpande för att ta större hänsyn till att riskpremier inte är konstanta över tiden.

¹⁷ Köparnas riskkategori baseras på kreditvärdigheten. Bedömningen av kreditvärdigheten behöver inte ha gjorts av särskilda kreditvärderingsinstitut. Nationella bedömningssystem eller system som används av bankerna är också godtagbara. För bolag som saknar offentlig kreditvärdering kan en bedömning som grundar sig på verifierbar information göras.

Riskkategori	Lägsta årliga riskpremie ¹⁸ (i % av den försäkrade volymen)
Utmärkt ¹⁹	0,2–0,4
Bra ²⁰	0.41–0.9
Tillfredsställande ²¹	0.91–2.3
Svag ²²	2.31–4.5

25. I fråga om samförsäkring, kvotåterförsäkring och tilläggförsäkring anses prissättningen lämplig endast om den premie som tas ut är minst 30 % högre än premien för den (ursprungliga) täckning som tillhandahålls av en privat kreditförsäkringsgivare.
26. En administrativ avgift måste läggas till riskpremien oavsett avtalets löptid för att prissättningen ska anses vara tillfredsställande.
- 4.3.4. *Insyn och rapportering*
27. Medlemsstaterna måste offentliggöra de ordningar som införts för risker som tillfälligt inte anses vara marknadsmässiga enligt punkt 19 på webbplatserna för statliga försäkringsgivare samt ange alla villkor som gäller för dessa.
28. De måste lämna in årliga rapporter till kommissionen om risker som tillfälligt inte anses vara marknadsmässiga enligt punkt 19 och som täcks av statliga försäkringsgivare. De måste göra detta senast den 31 juli året efter interventionen.
29. Rapporten måste innehålla följande information om varje ordning:
- Det totala beloppet av kreditlimiter som beviljats,
 - försäkrad omsättning,
 - premier som tagits ut,
 - skadereglering som registrerats och betalats,
 - de belopp som återkrävs,
 - ordningens administrativa kostnader.
30. Informationen ska tillhandahållas i kalkylbladsformat som gör det möjligt att söka, hämta och ladda ner uppgifter och att enkelt publicera dem på internet, till exempel i csv- eller xml-format. Medlemsstaterna måste offentliggöra rapporterna på sina webbplatser.

¹⁸ Säkerhetsavgiften för ett försäkringsavtal på 30 dagar fås genom att den årliga riskpremien divideras med 12.

¹⁹ Riskkategorin *utmärkt* omfattar risker som motsvarar AAA, AA+, AA, AA-, A+, A och A- i Standard & Poor's bedömning av kreditvärdigheten.

²⁰ Riskkategorin *bra* omfattar risker som motsvarar BBB+, BBB eller BBB- i Standard & Poor's bedömning av kreditvärdigheten.

²¹ Riskkategorin *tillfredsställande* omfattar risker som motsvarar BB+, BB eller BB- i Standard & Poor's bedömning av kreditvärdigheten.

²² Riskkategorin *svag* omfattar risker som motsvarar B+, B eller B- i Standard & Poor's bedömning av kreditvärdigheten.

5. PROCEDURE REGLER

5.1. Allmänna principer

31. De risker som avses i punkt 19 a kan täckas av statliga försäkringsgivare, med förbehåll för de villkor som anges i avsnitt 4.3. I dessa fall behöver ingen anmälan göras till kommissionen.
32. De risker som avses i punkt 19 b, c och d kan täckas av statliga försäkringsgivare, med förbehåll för de villkor som anges i avsnitt 4.3 och efter anmälan till och godkännande av kommissionen.
33. Underlåtenhet att uppfylla något av de villkor som anges i avsnitt 4.3 innebär inte att exportkreditförsäkringen eller försäkringsordningen automatiskt är förbjuden. Om en medlemsstat vill avvika från något av villkoren eller om det råder något tvivel om huruvida en planerad exportkreditförsäkringsordning uppfyller de villkor som anges i detta meddelande, måste medlemsstaten anmäla ordningen till kommissionen.
34. En undersökning enligt reglerna om statligt stöd påverkar inte en viss åtgärds förenlighet med andra bestämmelser i fördraget.

5.2. Ändring av förteckningen över länder med marknadsmässiga risker

35. Vid bedömningen om bristen på tillräcklig privat kapacitet motiverar att ett land tillfälligt tas bort från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker enligt punkt 19 a kommer kommissionen att ta hänsyn till följande faktorer, i prioritetsordning:
 - a) Minskning av den privata kreditförsäkringskapaciteten: i synnerhet en större kreditförsäkringsgivares beslut att inte täcka risker för köpare i det berörda landet, en betydande minskning av de totala försäkrade beloppen eller en betydande minskning av godkännandegraden för det berörda landet inom en sexmånadersperiod.
 - b) Försämring av kreditvärdigheten för den offentliga sektorn: i synnerhet plötsliga förändringar i kreditvärdigheten inom en sexmånadersperiod, t.ex. flera nedgraderingar av oberoende kreditvärderingsinstitut eller en kraftig ökning av kreditwappsspreadarna.
 - c) Sämre resultat i företagssektorn: i synnerhet en kraftig ökning av antalet insolvensfall i det berörda landet inom en sexmånadersperiod.
36. Om marknadens kapacitet inte är tillräckligt hög för att täcka alla ekonomiskt motiverade risker får kommissionen se över förteckningen över länder med marknadsmässiga risker i bilagan på skriftlig begäran av minst tre medlemsstater eller på eget initiativ.
37. Om kommissionen har för avsikt att ändra förteckningen över länder med marknadsmässiga risker i bilagan kommer den att samråda med och söka information från medlemsstaterna, privata kreditförsäkringsgivare och berörda parter. Samrådet och vilken typ av uppgifter som efterfrågas kommer att offentliggöras på kommissionens webbplats. Perioden för samråd kommer normalt inte att vara längre än 20 arbetsdagar. Om kommissionen, på grundval av de uppgifter som samlas in, beslutar att ändra förteckningen över länder med marknadsmässiga risker kommer den att offentliggöra detta beslut på sin webbplats.

38. Om ett land tillfälligt tas bort från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker kommer borttagandet i princip att vara giltigt i minst 12 månader. Försäkringspremier som hänför sig till det land som tillfälligt tagits bort och som tecknas under denna period får gälla i högst 180 dagar efter den dag då det tillfälliga borttagandet upphör. Nya försäkringspremier får inte tecknas efter detta datum. Tre månader innan det tillfälliga borttagandet upphör kommer kommissionen att överväga om den ska förlänga borttagandet av det berörda landet från förteckningen. Om kommissionen fastställer att marknadens kapacitet fortfarande är otillräcklig för att täcka alla ekonomiskt motiverade risker, med beaktande av de faktorer som anges i punkt 35, får den förlänga det tillfälliga borttagandet av landet från listan i enlighet med punkt 37.

5.3. Anmälningsskyldighet för risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga och som avses i punkt 19 b och c

39. De uppgifter som kommissionen för närvarande har tillgång till tyder på att det finns en brist på marknaden när det gäller de risker som anges i punkt 19 b och c och att dessa risker därför inte är marknadsmässiga. Man bör dock komma ihåg att bristen på täckning inte förekommer i alla medlemsstater och att situationen kan komma att ändras över tiden, eftersom den privata sektorn kan bli intresserad av detta marknadssegment. Statliga ingripanden bör endast tillåtas för risker som marknaden annars inte skulle täcka.
40. Av dessa skäl måste en medlemsstat, om den vill täcka de risker som anges i punkt 19 b eller c i detta meddelande, anmäla detta till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i fördraget och i sin anmälan påvisa att den har kontaktat de viktigaste kreditförsäkringsgivarna och kreditförsäkringsmäklarna i den medlemsstaten²³ och gett dem en möjlighet att lägga fram bevis för att täckning av riskerna i fråga finns att tillgå där. Om kreditförsäkringsgivarna och kreditförsäkringsmäklarna i fråga inte lämnar information till medlemsstaten eller kommissionen om villkoren och de försäkrade volymerna för den typ av risker som medlemsstaten vill täcka inom 30 dagar efter mottagandet av en begäran från medlemsstaten, eller om de uppgifter som lämnas inte visar att täckning av riskerna i fråga finns att tillgå i den medlemsstaten, kommer kommissionen att anse att riskerna tillfälligt inte är marknadsmässiga.

5.4. Anmälningsskyldighet i andra fall

41. Beträffande de risker som anges i punkt 19 d måste den berörda medlemsstaten i sin anmälan till kommissionen enligt artikel 108.3 i fördraget visa att exportörer i den medlemsstaten inte har tillgång till täckning på grund av en utbudschock på den privata försäkringsmarknaden, i synnerhet om en betydande kreditförsäkringsgivare lämnat den berörda medlemsstaten, om kapaciteten minskat eller om produkturvalet är begränsat jämfört med andra medlemsstater.

6. TILLÄMPNINGSDATUM OCH VARAKTIGHET

42. Kommissionen kommer att tillämpa principerna i detta meddelande från och med den 1 januari 2022. Kommissionen får när som helst besluta att anpassa detta meddelande om det

²³

De kontaktade kreditförsäkringsgivarna och kreditförsäkringsmäklarna bör vara representativa när det gäller de produkter de erbjuder (t.ex. specialiserade tillhandahållare för enstaka risker) och den marknadsstorlek de täcker (t.ex. att de tillsammans står för en marknadsandel på minst 50 %).

är nödvändigt av konkurrenspolitiska skäl eller för att ta hänsyn till annan unionspolitik och internationella åtaganden.